

Саҳиҳул Бухорийнинг муҳтасари / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 77-ҳадис

1513-77-عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا: أَنَّ امْرَأَةً قَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّ فَرِيضَةَ اللَّهِ عَلَى عِبَادِهِ فِي الْحَجَّ أَدْكَثُ أَيِّ شَيْخًا كَبِيرًا، لَا يَتَبَيَّثُ عَلَى الرَّاحِلَةِ، أَفَأَحْجُجُ عَنْهُ؟ قَالَ: «تَعْمَ». وَذَلِكَ فِي حَجَّةِ الْوَدَاعِ.

77-1513. Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумодан ривоят қилинади:

Бир аёл: «Эй Аллоҳнинг Расули, Аллоҳнинг ҳаж борасида бандалари зиммасидаги фарзи отамга у қартайиб, туяда ўтира олмайдиган бўлганида етди. Унинг номидан ҳаж қилсам бўладими?» деди. У зот: «Ха», дедилар.

Бу видолашув ҳажида бўлган эди».

Манба: hadis.islom.uz

